

כב' השופטת לימור ביבי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -
ע"י ב"כ עו"ד יעל הראל

נגד

הנאשם

בנימין ופניש -
ע"י ב"כ עו"ד שי שורר

גזר דין

אנו אוסרים את פרסום שמן של המתלוננות, וכן אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותן.

השופטת טלי חיימוביץ:

הנאשם הורשע, בתום הליך הוכחות, בשני אישומים, באישום הראשון בעבירה של אינוס לפי סעיף 345(א)(4) לחוק העונשין תשל"ז – 1977 (להלן: "החוק") (מספר מקרים), ובאישום השני בעבירה של אינוס לפי סעיף 345(א)(4) לחוק. הנאשם זוכה מאישום נוסף של אינוס, לאחר שהמתלוננת שם לא התייצבה להעיד והמאשימה חזרה בה מהאישום, וכן זוכה מעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

עובדות הכרעת הדין

האישום הראשון - עובר ליום 24.9.2015, הכירו הנאשם ומתלוננת 1 בנסיבות חברתיות. ביום 24.9.2015 הזמין הנאשם את המתלוננת להצטרף אליו למסיבה במועדון וקודם לכן לבקר בדירתו (להלן: "הדירה"). מתלוננת 1 הגיעה לדירה בסמוך לשעה 22:00 ושתתה עם הנאשם משקאות אלכוהוליים. היא שתתה כ-4 כוסות משקה ונטלה כדור אקסטזי שסופק לה על ידי הנאשם.

זמן קצר לאחר מכן הרגישה מתלוננת 1 חולשה וערפול חושים. בעודה מעורפלת חושים וחלשה, הובילה הנאשם למיטה בחדר השינה שבדירה, ובהיותה במצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית, בעל אותה מספר פעמים שלא בהסכמתה החופשית, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה.

למחרת, ביום 25.9.15 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, התעוררה מתלוננת 1 במיטת הנאשם כשהיא עירומה, כל גופה כואב, ללא יכולת להזיז איבר והיא חלשה ומטושטשת.

האישום השני - בתקופה הרלוונטית לאישום, הכירו הנאשם ומתלוננת 2 בנסיבות חברתיות. בחג שבועות שנת 2017 או בסמוך לכך, הזמין הנאשם את מתלוננת 2 להצטרף אליו למסיבה, ולפני כן לארוחת ערב בדירתו. המתלוננת הגיעה לדירת הנאשם בשעה 22:00 לערך, והשניים סעדו ארוחת ערב, שתו משקאות אלכוהוליים ועישנו סם מסוג קנאביס, שסיפק הנאשם.

עמוד 1 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

זמן קצר לאחר מכן הרגישה מתלוננת 2 חולשה וערפול חושים. בשלב זה, בסלון הדירה, בהיותה במצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית, בעל אותה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית, בכך שהחזיר את איבר מינו לאיבר מינה.

למחרת בבוקר התעוררה מתלוננת 2 בסלון הדירה, כשהיא בבגדים תחתונים בלבד, כשאיבר מינה וישבנה נפוחים וכואבים וכשהיא חלשה ומטושטשת.

כאמור, הנאשם נמצא אשם לאחר שנשמעו ההוכחות בתיק:

ראיות לעניין העונש

ראיות התביעה לעונש:

גיליון רישום פלילי בעניינו של הנאשם (ת/1) וכתב אישום מתוקן (ת/2). אלה מלמדים כי הנאשם הורשע בעבירות של איסור מכירה, יבוא וייצור חומר אסור, לפי סעיף 7 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג - 2013 והחזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכך שבשנת 2013 מכר לסוכן משטרתי 100 יחידות של חומר אסור מסוג 25B-NBOME, ברכבו נמצאו 50 יחידות נוספות, ובביתו החזיק חשיש לצריכה עצמית. בגין גזר הדין הזה הושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ו-200 שעות של"צ.

תסקירי נפגע בעניינו של המתלוננת (אשר יובאו בתמצות, כדי לשמור על פרטיותן של המתלוננות).

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

תסקיר בעניינה של מתלוננת 1

עורכת התסקיר התרשמה מתמונת נזק קשה אצל המתלוננת, בין היתר על רקע החרדה, הדריכות התמידית ורגשות האשמה והבושה המלווים את המתלוננת באופן כרוני מאז האירוע. מאז פגיעת הנאשם מתמודדת המתלוננת עם תחושות אלה וכן תחושות של חוסר אונים, אובדן שליטה, ותחושת החפצה המלווה בביטול אנושיותה והאוטונומיה שלה על גופה, עקב הערפול וחוסר השליטה בגופה ובמחשבותיה במהלך הפגיעה. נאמר בתסקיר כי השלכותיה של פגיעה המתרחשת במצב של ערפול וטשטוש, קשות יותר, שכן מדובר במצב בו הנפגעת אינה מסוגלת לגייס את כוחותיה להתנגד, כפי שיכולה הייתה לגייס במצב ערוה.

המתלוננת תארה עצמה לפני אירוע הפגיעה ולאחריו, כשתי ישויות נפרדות. לפני הפגיעה חוותה עצמה כאשה חזקה, חיונית, שמחה בחלקה ובקשרים מיטיבים עם הסובבים אותה. מאז הפגיעה מרגישה שנפשה נרצחה וחייה התקלקלו. שמחת החיים שלה אבדה, היא חווה קשים בתפקוד, אך מגייסת משאבי נפש לצורך כך, בעוד חווייתה הפנימית היא של התפרקות, דיכאון, תשישות ולעיתים היעדר תכלית לקיומה והיעדר סיפוק ומשמעות.

התרשמות עורכת התסקיר היא שפגיעת הנאשם נטמעה בזיכרונה ובנפשה של המתלוננת כאירוע טראומתי ומטלטל, אשר בעקבותיו נפגעו חוויית הביטחון והמוגנות שלה, תפיסת העצמי שלה, וכן הספוגטניות בקשרים עם אחרים ובחיים בכלל. האירוע פגע בביטחונה של המתלוננת, בחוסנה הנפשי והפיזי, ביכולת לתת אמון באחרים, השליך על יחסיה עם הסובבים אותה ועל יכולתה לבסס מערכת יחסים זוגית. לתפיסתה היא נתונה בסכנה תמידית לפגיעה חוזרת, ולכן חוששת לבצע פעולות שבעבר נהגה לבצע, כגון יציאה מהבית לבד, סובלת מקשים בשינה חוסר שקט ועצבנות. כל אלה הם תחומי נזק קשים המלווים אותה מאז הפגיעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

בשל קושי בשיתוף במצוקתה, עד כה לא מצאה המתלוננת לנכון לפנות לטיפול. לאחר המפגש הסכימה לפנות לטיפול, ושירות המבחן פועל למציאת מענה טיפולי מותאם עבורה במסגרת ייעודית לטיפול בנפגעות תקיפה מינית. על כן המליצה עורכת התסקיר להוסיף פיצוי משמעותי במסגרת העונש.

תסקיר בעניינה של מתלוננת 2

האירוע נושא האישום, בפרט עקב כך שהפגיעה במתלוננת אירעה עת היתה שרויה בתחושת ערפול ואובדן חושים, הותיר את המתלוננת בחוויה קשה של אין אונים וחוסר ישע, המלווים אותה עד היום. הפגיעה משליכה על כל תחום בחייה, לרבות על משפחתה ומקום עבודתה, מצבה הנפשי, הרגשי, הפיזי והתפקודי. המתלוננת תיארה את אירוע הפגיעה כנקודת תפנית בחייה, אשר מוטטה וניפצה לחלוטין את אמונות היסוד שלה ביחס לאחר ולעולם ולמשבר אמון עמוק מול גברים, לצד פחד ורתיעה מגברים שאינה מכירה. המתלוננת אינה מרגישה בטוחה ומוגנת בביתה, באזור מגוריה ובחייה בכלל, וחוששת מנקמת הנאשם. לכן מחליפה בתדירות גבוהה מקומות מגורים, עברה לגור ביישוב מרוחק, ובכך הוחרפה חווית הבדידות שלה וכן מצוקתה הכלכלית.

עורכת התסקיר התרשמה כי התרחקותה מסביבת מגוריה ומחבריה, מותירה את המתלוננת בחוויה של חוסר שייכות, מרוחקת מסביבה מוכרת, לה זקוקה במיוחד במצבה בעקבות הפגיעה ומצמצמת את מרחב חייה - כל אלה הם תחומי נזק משמעותיים נוספים של פגיעת הנאשם בה.

המתלוננת תיארה תסמינים פוסט טראומטיים המלווים אותה מאז הפגיעה וכיום, אובדן שימחת החיים שלה, קשיים בשינה וכו'. המתלוננת מוכרת על ידי הביטוח הלאומי כסובלת מפוסט טראומה לאחר האירוע נושא האישום, נזקקת לטיפול פסיכיאטרי וטיפולים נילווים. הוצגו לעורכת התסקיר אישורים רפואיים ואישור מ"ל לתמיכת טענות המתלוננת. לסיכום, חייה של המתלוננת מונעים כיום מחרדה חסרת שליטה מפגיעה חוזרת בה, מרגשות ייאוש, תשישות, היעדר טעם לחיים ולהרגשת תקיעות של ממש בחייה. כן, התסמינים הפוסט טראומטיים לצד תמונת הנזק הקשה ממנה סובלת, מעיבים ומקשים עליה לשקם את חייה. גם ביחס אליה הומלץ על פיצוי כספי משמעותי.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ולכך שכבר בשנת 2013 ביצע עבירה של סחר בחומר אסור ובהחזקת סמים לצריכה עצמית, בניגוד לטענותיו החוזרות ונשנות כי בשנים הרלוונטיות לכתב האישום לא היה לו ניסיון בתחום הסמים.

אשר לסיווג האירועים נושא האישומים כאירוע אחד או כשני אירועים נפרדים, כאמור בסעיף 40ג לחוק, עתרה ב"כ המאשימה לראות בכל אחד מהאישומים אירוע נפרד ולקבוע לו מתחם עונש נפרד, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק. לטענתה, מדובר בשני אירועים שונים, שבוצעו במתלוננות שונות, בזמנים שונים ולכן אינם עומדים במבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו) (29.10.2014) (להלן: "הלכת ג'אבר"), כדי לראות בהם אירוע אחד.

הערכים המוגנים שנפגעו לטענתה מביצוע העבירות, הם השמירה על שלמות הגוף והנפש, כבוד האדם, והאוטונומיה שלו על גופו.

ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשני האישומים, קשה ביותר. העבירות בוצעו בבוטות ובאלימות תוך גרימת חבלות למתלוננת, תוך ניצול חוסר האונים שלהן וביזויין הפיזי והנפשי. הנזקים שנגרמו להן קשים, כמפורט בתסקירי נפגעות העבירה. דגש מיוחד הושם בתסקיר על תחושת העדר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

הידיעה מה אירע באותו הלילה, ועל כך שפגיעה מינית המתרחשת במצב של ערפול חושים היא בעלת השלכות קשות. ב"כ המאשימה הפנתה לתמונת הנזק הקשה שעולה משני התסקירים. אשר לענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, וטענה למתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים הנע בין 9 - 12 שנים.

אשר לרף בתוך המתחם, עתרה ב"כ המאשימה להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם בעבירת סמים, והוסיפה וטענה כי השימוש בסמים היה חלק משמעותי מחייו של הנאשם והוא מצא ביטוי גם בתיק זה. ב"כ הנאשם נמנע מהפנייתו הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כך שאין בפנינו נסיבות אישיות של הנאשם להתחשב בהן. הנאשם ניהל את התיק, לכן לא ניתן לזקוף לזכותו את הנסיבות הנגזרות מהודאה, נטילת אחריות, הבעת חרטה, הימנעות מחקירתן של המתלוננות, כמו גם החיסכון בזמן השיפוט. נסיבה נוספת לחומרה רואה ב"כ המאשימה בניסיונות הנאשם להכפיש את המתלוננות כחלק מהגנתו (מפנה לעמוד 24 להכרעת הדין). בהתאם לסעיף 140 לחוק, על בית המשפט להרתיע עבריינים פוטנציאליים ולהעביר מסר ברור שיבוא לידי ביטוי בעונשים כבדים בעבירות אלו. כן עתרה להביא בחשבון את עונש המינימום בהתאם לסעיף 355(א) לחוק.

טיעוני הנאשם לעונש

בפתח טיעוניו הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מסיר את התנגדותו להגשת נוסח כתב האישום נושא הרשעתו הקודמת של הנאשם (2/ת) והותיר לשיקול דעת בית המשפט את קביעת המשקל הראוי לה. אשר לניסיון הנטען להכפיש את המתלוננות בעדותו, טען הסניגור, כי מבחינת הנאשם מדובר במיצוי הזכות להליך הוגן וזעקה לחפזות. לשיטתו אין מדובר בהכפשה, אלא בדרך לגילוי האמת ואין לזקוף זאת לחובתו. הנאשם עומד על כך שקיים עם המתלוננות יחסי מין בהסכמה. בקביעת המתחם ביקש הסניגור להביא בחשבון את העובדה שהנאשם לא היה זה שהביא את המתלוננות למצב של חוסר הכרה. כן ביקש לשקול בתמונת הנזק את העובדה שכל הסימפטומים הנפשיים להם טענו המתלוננות בפני עורכת התסקיר, לא נטענו על ידיהן במהלך עדויותיהן בבית המשפט, וחרף זאת בחרה עורכת התסקיר להאמין ללא סייג לכל טענותיהן לנזקים שנגרמו להן. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מדובר בנאשם בן 58, איש משפחה, אשר טרם המעצר ניהל עסק מצליח בבורסה ליהלומים, היה מעורב בתרומה לחברה והיווה דמות מוכרת ומוערכת בתחום היהלומים. החקירה ואחריה כתב האישום היכו בו כרעם ביום בהיר והמעצר פגע בו משמעותית נוכח גילו המתקדם. עסק היהלומים שלו קרס ונסגר עקב ניהול המשפט והוא איבד את מקום עבודתו. כיום אינו עוסק ביהלומים יותר, אלא עובד כשומר בעיריית הרצליה. הנאשם עדיין עומד על כך שיחסי המין קוימו בהסכמה וברצון הדדי של שני הצדדים. לכן הוא עותר שלא לזקוף לחובתו את כפירתו וניהול המשפט. כן הוא עותר שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש הולם בנסיבות בהן הנאשם עומד על חפזותו. תקופת ניהול ההליך (כשמונה שנים) לוותה במתח וסבל גדולים לנאשם. עצם העובדה שהיה משוחרר, לא הפר את התנאים ולא ביצע כל עבירה בתקופה ארוכה זו, מלמדים כי הנאשם השתקם. הסניגור מוסיף וטוען כי אפילו דפוס התנהגות אין בנמצא בנסיבות העניין, כי מדובר בשני מקרים בלבד. הסניגור הוסיף והלין על ממצאי המהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט, וטען כי אלה גלשו לניתוח אופי שלא ניתנה לנאשם הזכות להתגונן בפניו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

אשר לחלוף הזמן, האירוע נושא האישום הראשון אירע לפני 8 שנים והאירוע נושא האישום השני אירע לפני 6 שנים. התלוות הוגשו ב- 2018, ויש ליתן את הדעת על כך שהאירועים לא התקיימו בסמוך זה לזה וגם לא התקיימו לאחר התלוות במשטרה.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזו ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק.

הסניגור עתר לקבוע מתחם אחד לשני האירועים, לאור הלכת גיאבר. לטענתו, בבחינת הקשר בין המקרים, יש להביא בחשבון את השאלה מי איגד את המתלוונות להעיד כנגד הנאשם (כולל המתלוונות השלישית שלא הגיעה להעיד), וכן את העובדה שהמתלוונות באו אליו הביתה מיוזמתן, עישנו סמים והמתלוונות השנייה אפילו הלכה ביחד איתו לאחר מכן למסיבה ולמסעדה.

הנאשם בדברו האחרון טען כי הוא חף מפשע. הוא שירת בגולני, שירת במילואים, כל חייו הם נתינה, עשה את הטוב ביותר שיכול, היה אחרי 22 שנות נישואין ולא הכיר את הרוע שבחוץ. מעולם לא עבר על החוק, ויזכיר את חפותו.

דין

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות - שלמות גופן ונפשן של המתלוונות, כבודן וביטחונן האישי, האוטונומיה של הרצון החופשי, הזכות לפרטיות ולכבוד.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות האינוס הן מבין עבירות החמורות והמכוערות המנויות בחוק, הפוצעות את הקורבן בגוף ובנפש (ע"פ 5203/15 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 23.06.2016); ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו) 10.02.2014). ראו דברים שנאמרו בע"פ 8923/14 מדינת ישראל נ' פיוטר קרפצ'יוב (נבו) 12.04.2016: "בעבירות מין הפוגע מבקש לטשטש את פניו של האחר, להתעלם מהותו, מסיפור חייו, מרגשותיו ומכבודו, ולהפכו באחת לחפץ דומם לסיפוק תאוותו. המבצע עבירות מין אינו רוצה בתוצאת העבירה ובפגיעה באחר, אלא בעבירה עצמה ובמרבית המקרים היה שמח אילו הנפגעת כלל לא הייתה חשה בהיותה קורבן למעשה העבירה. בכך נעוצה חומרתן המיוחדת של עבירות אלה והן מטילות על החברה את החובה להסיר את הלוט שהושם על פני הקורבנות ולהשמיע את קולן דווקא במקום בו הוא נאלם".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים - הנאשם ניצל לרעה את היכרותו עם הנפגעות שסמכו עליו והגיעו לביתו טרם יציאה למסיבה. בפרט ניצל לרעה את העובדה כי בשלב מסויים של הביקור בביתו אבדה הכרתן, או שהפכה למעורפלת, באופן שנשללה מהן היכולת להסכים או להתנגד למעשים שעשה בהן. בשלב זה, בהעדר אפשרות לתת הסכמה למעשים, אנס הנאשם את המתלוונות, ואף גרם להן חבלות, כמתואר בהכרעת הדין. למתלוונות נגרמו אף נזקים נפשיים קשים, כעולה מהראיות ומהתסקירים. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה **בערכים המוגנים היא גבוהה.**

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק):

התכנון שקדם לביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(1) לחוק) – לא ייחסנו לנאשם תכנון כפשוטו, לאחר שלא נטען בכתב האישום וגם לא הוכח, כי הנאשם היה זה שגרם להבאתן של המתלוונות לידי הכרה מעורפלת, אלא הוא ניצל את המצב בו היו שרויות (עמוד 4 פסקה ראשונה להכרעת הדין).

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיפים 40ט(א)(3) ו-40ט(א)(4) לחוק) - כמפורט בתסקירי נפגעות העבירה שתמציתן הובאה לעיל, למתלוונות נגרמו נזקים פיזיים ונפשיים בעקבות מעשיו של הנאשם, המשפיעים עליהן עד היום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

הנזקים הפיזיים שנגרמו לכל אחת מהמתלוננות תוארו בהרחבה בהכרעת הדין. מתלוננת 1 סבלה מהמטומות בפלג גופה העליון, על שדיה ובאיזור הבטן והמותניים, הנרתיק כולו היה אדום ומשופשף, עד כדי חוסר יכולת להטיל שתן (הכרעת הדין בעמודים 8, 9, 33).

מתלוננת 2 טענה לחבלות באיבר המין שלה כתוצאה מיחסי המין, נפיחות וכאבים באיבר מינה ובישבנה. היא גם הציגה מסמכים לתסמינים בדבר מחלות מין וגינליות ואנליות שהופיעו לאחר האירוע נושא האישום (ת/13). קבענו את מהימנותה של המתלוננת וקבענו כי מחלות המין הופיעו לאחר הפגיעה (הכרעת הדין עמודים 48, 49, 50, 54-55, 58).

הנזקים הנפשיים שהותירו בהן המעשים תוארו אף הם על ידי המתלוננות במהלך עדויותיהן, וכן בתסקירי נפגעות העבירה.

אשר לנזקים הנפשיים שתוארו בתסקירי נפגעות העבירה, עתר ב"כ הנאשם להתייחס בהסתייגות לדברים שנאמרו על ידי המתלוננות לעורכת התסקיר, בכל הנוגע לנזקים שלא נטענו בבית המשפט, אלא לראשונה בפני עורכת התסקיר. לטענתו, קיימים פגמים גדולים בין הנזקים שתוארו על ידי המתלוננות בעדויותיהן בבית המשפט, לבין הנזקים שתוארו על ידיהן בפני עורכת התסקיר, פגמים שאינם נתמכים במסמכים, ולא היה מקום להתייחס אליהם באמון בלתי מסויג, כפי שעשתה עורכת התסקיר. על כן סוכם, כאמור בעמוד 224 לפרוטוקול הדיון, כי כל שנאמר בתסקיר הוא הבאת דברים בשם אומרם. בשים לב לכך אתייחס לאמור בתסקיר.

הנזקים הנפשיים המלמדים על סימפטומים של פוסט טראומה שחוו שתי המתלוננות, לא באים לידי ביטוי בתסקיר בלבד, אלא עולים מהכרעת הדין, אשר נסמכה על הראיות השונות שהובאו בפנינו. התסמינים האלה כוללים ביחס למתלוננת 1, קשיים באינטימיות עם בן הזוג, עצבנות, עייפות כרונית, רגישות לקולות רמים, בכי תכוף, לחץ בעת מגע, אפילו קל, בהלה (הכרעת הדין עמוד 19).

ביחס למתלוננת 2, גם עלו סימפטומים של דיכאון, תחושת בושה קשה ופוסט טראומה כגון אי יכולת לקום מהמיטה בבוקר ולבצע את מטלותיה, וחוסר יכולת לחזור ולעבוד באופן סדיר (הכרעת הדין בעמוד 49). בנוסף, הציגה המתלוננת בפני עורכת התסקיר מסמכים רפואיים התומכים במצבה (פוסט טראומה והפרעות קשות שונות המפורטות בפסקה הראשונה בעמוד 3 לתסקיר) ומלמדים על כך שהחלה במעקב הפסיכיאטרי רק לאחר האירוע נושא האישום. הקשר הסיבתי בין האירוע נושא האישום לבין הפגיעות, עולה גם מהפסקה לפני אחרונה בעמוד 6 לתסקיר. המתלוננת הוכרה לאחרונה על ידי הביטוח הלאומי כסובלת מפוסט טראומה, ומקבלת קצבת נכות. מכאן, שתלונתה ביחס לסימפטומים המתלווים לפוסט טראומה, מגובות במסמכים רפואיים וקביעות רופאים של המל"ל.

זאת ועוד, בכל הנוגע לאופי המיוחד של הפגיעה במתלוננות, פגיעה שאירעה במצב של ערפול וטשטוש, אומרת עורכת התסקיר, כך: "ניסיונו בעבודה עם נפגעות תקיפה מינית מלמד, כי השלכותיה של פגיעה המתרחשת במצב של ערפול וטשטוש, הן קשות יותר, שכן מדובר במצב בו הנפגעת אינה מסוגלת לגייס כוחותיה להתנגד, כפי שיכולה הייתה לגייס במצב ערות. אכן, במפגשנו עמה, (המתלוננת) התייחסה לחוויית חוסר אונים קשה. עקב תחושת הערפול וחוסר השליטה בגופה ובמחשבותיה במהלך פגיעת הנאשם בה" (עמוד 4 לתסקיר מתלוננת 1).

אוסף בעניין זה כי נקבע בפסיקה כי עבירות מין הן "עבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן" אף אם לא הובא תסקיר נפגע עבירה להוכחת הנזק:

"פעמים רבות תסקיר קרבן חיוני הוא בכדי להציג בפני בית המשפט את מצבו העדכני של קרבן העבירה ולעמוד על הנזקים שנגרמו לו או לה. ואולם, מקום שלא הוגש תסקיר קרבן אין משמעם של דברים כי בית המשפט ראוי להניח כי נפגע העבירה יצא ללא פגע והעבירה שבוצעה בו לא הותירה בו רישומה. מדובר

עמוד 6 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה. כמובן, מקום שמבקשים להראות את חומרת הנזק והיקפו, יכול הדבר להיעשות באמצעות תסקיר קרבן, מכאן, היעדרו של תסקיר קרבן אינו מעלה ואינו מוריד במקרה דנן וגם אם המתלוננת היא אכן נערה חברתית ומתפקדת, הלוואי זה למרות מעשיו של המערער ואין בכך כדי להפחית מחומרתם" (ע"פ 6695/08 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 26.01.2009); ראו גם ע"פ 2261/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 24.10.2022).

לסיכום נקודה זו, תמונת הנזק שנגרם לשתי המתלוננות קשה, ועולה הן מעובדות הכרעת הדין, הן מתסקירי קורבן העבירה והן ממסמכים רפואיים ואישורי מ"ל. נזקים קשים אלה מונחים לפתחו של הנאשם, כאשר בחר לקיים יחסי מין עם נשים שלא היו בהכרה או שהיו בהכרה מעורפלת. על כן מדובר בנסיבות שיש להן משקל משמעותי בקביעת המתחם.

האם אירוע אחד או שני אירועים נפרדים

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם הולם ונפרד לכל אחד מהאישומים, בהיותם אירועים נפרדים, שאירעו במועדים שונים בהפרש של שנתיים זה מזה, ובוצעו במתלוננות שונות. מנגד טען ב"כ הנאשם כי הלכת ג'אבר חלה בענייננו, יש לראות בשני האישומים כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד. אני מקבלת את עמדת המאשימה.

בהלכת ג'אבר אמר בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "נקודת המוצא לפרשנותו של המונח "אירוע" צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחימת גבולותיו של ה"אירוע". ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העדר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)" (פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ברק-ארו).

בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (נבו) 03.09.2015, פסקה 22, הוסיף בית המשפט העליון מבחני עזר ליישום מבחן הקשר ההדוק: "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שזמה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו".

לטעמי, אין מתקיים בענייננו מבחן הקשר הענייני ההדוק שנקבע בהלכת ג'אבר. מדובר בשני אירועים נפרדים, אשר בוצעו כלפי שתי מתלוננות שונות, בזמנים שונים, בפער של שנתיים בין אחד לשני וללא קשר בין האחד לשני. הנסיבה היחידה המשותפת לשני האירועים היא שיטת ביצוע דומה, לפיה הזמין הנאשם ידידה לביתו לצורך הסעה וליווי למסיבה, וניצל מצב מעורפל אשר נכנסה אליו בדרך לא ידועה, לצורך קיום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

יחסי מין. אין מדובר בהכרח בשיטתיות, שכן עסקינן בשני מקרים בלבד, ולאחר שהנאשם זוכה מהאירוע השלישי. גם נזכור כי הנאשם לא הורשע בגרימת המצב המעורפל.

על כן, אקבע מתחם עונש נפרד לכל אחד מאישומים, אך עונש כולל לשניהם.

מדיניות הענישה הנהגת

ע"פ 1732/10 נמרוד פחימה נ' מדינת ישראל (נבו 30.03.2011) – המערער נדונו לעונשים של 9 ו-6 שנות מאסר ועונשים נלווים, כולל פיצוי בסך 50,000 ש"ח ו-20,000 ש"ח בהתאמה, לאחר שהורשעו בתום ניהול הוכחות, בעבירות אינוס לפי סעיף 345(א)(1) ו- (4) ותקיפה בנסיבות מחמירות. מערער 1 (פחימה) הורשע גם בביצוע מעשה סדום. פחימה פגש במתלוננת במועדון והזמין אותה לשתות משקאות אלכוהוליים, עד שחשה לא בטוב והכרתה התערפלה. אז לקח אותה פחימה ליחידת הדיור שלו, קיים עמה יחסי מין כולל מעשה סדום, ואפשר גם למערער השני לעשות כן, תוך כדי כך שאנשים נוספים צפו בהם. במהלך האירועים גם שרטו המערערים את גופה של המתלוננת, וזו איבדה את הכרתה מספר פעמים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2848/14 ברוך סיגר נ' מדינת ישראל (נבו 12.11.2014) – המערער נדון לעונש של 6 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים, כולל פיצוי למתלוננת בסך 20,000 ש"ח, לאחר שהורשע בתום ניהול הוכחות, בעבירת אינוס תוך ניצול מצב המונע התנגדות, לפי סעיפים 345(א)(1) ו- (4) לחוק. כן הורשע בעבירות של התחזות לאחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער פגש במתלוננת עת היתה שיכורה, בהכרה חלקית ולא מסוגלת לעמוד על רגליה, עקב נטילת כדורים ושתייית אלכוהול, הוביל אותה לביתו ושם קיים עמה יחסי מין בהיותה שיכורה. במהלך האירוע התעוררה המתלוננת וביקשה להדוף את המערער מעליה, אך ללא הועיל. בית המשפט קבע מתחם ענישה שני בין 4 - 10 שנות מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה ובית המשפט העליון אמר את הדברים הבאים: "המערער ביצע מעשה חמור, וכל שנאמר להגנתו. לא יוכל לכסות על הדרך שבה בחר לבצע במתלוננת את זממו תוך שהוא מנצל את המצב העגום בו היא מצויה, ללא יכולת להביע התנגדות או לסרב למעשים שנכפו עליה. גורם מרכזי בגזירת דינו של המערער הוא האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני מין פוטנציאליים ממימוש מזימותיהם. מכאן, הצורך להעביר להם מסר ברור, שיתבטא בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה ובבידודם לתקופה ארוכה מן החברה... נסיבות המקרה שלפנינו, עת שילח המערער רסן ממאווייו המיניים וניצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו, כדי לאנוס נערה ששתתה לשוכרה עד כדי ערפול חושים, מצדיקות את יישומה של הלכה זו".

ע"פ 6859/13 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 03.03.2015) - המערער נדון לעונש של 9 שנות מאסר בפועל, ועונשים נלווים, כולל פיצוי למתלוננת בסך 30,000 ש"ח, לאחר שהורשע בתום ניהול הוכחות, בעבירת אינוס לפי סעיף 345(א)(4) לחוק, מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) לחוק ושהייה בישראל שלא כדין. המתלוננת נרדמה על החוף בבגד ים שחלקו העליון פתוח, לצד בן זוגה. המערער הבחין כי בני הזוג נרדמו, ניגש למתלוננת, ליטף את שיערה, גבה וישבנה, הסיט את תחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. המתלוננת התעוררה בבהלה והמערער ברח. בית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר ל-7.5 שנים והותיר על כנו את הפיצוי בסך 30,000 ש"ח. כן אישר את מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי 7 - 12 שנות מאסר. נקבע כי העונש בן 9 שנות מאסר הוא חמור בהשוואה למקרים אחרים של אינוס תוך ניצול מצב של חוסר הכרה, תוך שבית המשפט העליון מפנה לעניין סיגר הנ"ל ולע"פ 7257/08 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 22.04.2010). כן נקבע כי גם אם הגיעה העת להחמיר בענישה, יש לעשות זאת בהדרגה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

ע"פ 5297/15 גודדאדו גדי קסה נ' מדינת ישראל (נבו 27.09.2017) - המערער נדון לעונש של **12 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים כולל פיצוי בסך **80,000** ₪ לכל אחת מהמתלוננות, לאחר שהורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות אינוס, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(4) לחוק. המתלוננות פגשו במערער במועדון ריקודים ושתו עמו משקאות אלכוהוליים. בסיום הבילוי נסעו המתלוננות והמערער לדירתה של אחת המתלוננות. המתלוננות נרדמו והנאשם בעל אותן אחת אחרי השניה ללא הסכמתן החופשית ותוך ניצול מצבן הגופני שגרם להן לשינה עמוקה ולחוסר יכולת לתת הסכמה חופשית או להתנגד למעשיו. בית המשפט קבע מתחם עונש **שנע בין 8 - 14 שנות מאסר** בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש ואמר דברים שיפים אף לענייננו: "מעשיו של המערער חמורים המה. שני מעשי אינוס ביצע בשני קורבנות שונים באותו לילה, שבתחילתו היה כידידן ובסופו – כאנס. המתלוננות הכניסו את המערער לביתן וסמכו עליו, אולם זה ניצל את מצב השינה בו היו שרויות כדי לבעול אותן. הנזקים שנגרמו למתלוננות פורטו בתסקירי נפגעות עבירת מין שהוגשו. מטעמי פרטיות אציין באופן כוללני, כי גם כיום הן חוות תופעות פוסט טראומטיות, מתקשות לקיים קשרים זוגיים, וכי עולמן זועזע בשל מעשי המערער. בתסקירים תוארו גם תעצומות הנפש שלהן ורצונן להמשיך הלאה בחייהן. נסיבות ביצוע העבירה לקולא נקפו לזכותו של המערער בקביעת מתחם הענישה, לרבות היעדר השימוש בכוח ובאלימות מעבר לאלימות הטבועה בעבירת האינוס... כן יש להביא בגזירת הדין את האינטרס הציבורי בהגנה מפני עברייני מין ושיקולי הרתעת הרבים, כפי שאכן שקלה הערכאה הדיונית. ניכר אפוא כי בית המשפט המחוזי איזן כהלכה את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, גזר הדין הולם ומידתי, ואינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות הדומות לענייננו".

ע"פ 3579/17 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 21.06.2018) - המערער נדון לעונש של **8.5 שנות מאסר ועונשים נלווים**, כולל פיצוי למתלוננת בסך **125,000** ₪, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירת אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק. המערער הגיע עם המתלוננת לביתה, שם בילו וצרכו אלכוהול ביחד. לאחר שהמתלוננת נרדמה, נשא אותה המערער לחדר השינה. כשהתעוררה הניח את ידו על פיה כדי להשתיקה, הצמיד את ידיה למיטה, עד שבשלב מסוים היא שיתפה עמו פעולה מתוך פחד, ואז אנס אותה והפסיק רק לשמע דפיקות בדלת. בית המשפט שקל את העדרו של עבר פלילי למערער, ואת הודאתו והחיסכון בהעדת המתלוננת. נקבע מתחם ענישה שנע בין **7 - 11 שנות מאסר**. ערעור לבית המשפט העליון נמחק על ידי המערער בהמצלת בית המשפט.

ע"פ 2092/21 אלכסנדר לוח'קין נ' מדינת ישראל (נבו 30.10.2022) - המערער נדון לעונש של **13.5 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים, כולל פיצוי למתלוננת בסך 150,000 ₪, לאחר שהורשע בתום ניהול הוכחות, בעבירת אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק, מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) לחוק והדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) לחוק. המתלוננת פגשה במערער בבר, שם שתתה משקאות אלכוהוליים רבים שהביאו לערפול חושיה. בהמשך, הגיעו השניים לדירת המערער, ושם אנס המערער את המתלוננת. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש. מתחם העונש שנקבע הוא בין **11 - 15 שנות מאסר** בפועל.

מתחם העונש ההולם

לאחר ששקלתי את העיקרון המנחה בענישה, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה למידת העונש המוטל על הנאשם, את הערכים המוגנים שנפגעו על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אציע לחברי לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים שבין **6-10 שנות מאסר בפועל**. העונש הכולל ייגזר כאמור, בגין שני האירועים ביחד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

העונש בתוך המתחם

בקביעת הרף בתוך המתחם שקלתי את אי לקיחת האחריות לאורך כל ההליך, העדר החרטה והעדר אמפתיה למתלוננות ולסבלן (סעיף 40א(4) ו-5 לחוק). הגם שאין לזקוף לחובתו של הנאשם את כפירתו באשמה ואת העובדה שבחר לנהל את משפטו, כאמור בסעיף 40א(6) לחוק, אין הוא זכאי להקלה בעונש השמורה לנאשם שמודה, נוטל אחריות ומביע חרטה על מעשיו ובכך חוסך את הצורך בשמיעת עדות הנפגעות ומונע מהן את הקושי הרב הכרוך בכך (ע"פ 1685/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 18.06.2017), פסקה 16; ע"פ 10058/17 יאסר יונס נ' מדינת ישראל (נבו) 03.07.2019, פסקה 11). שקלתי גם את עברו הפלילי של הנאשם, אשר הגם שאינו מכביד, לא ניתן להתעלם ממנו (סעיף 40א(11) לחוק).

לצד הקולה, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהיה מרבית חייו אדם נורמטיבי אשר שירת בצבא ובמילואים, ואת הנזקים שנגרמו לו, כמו לכל נאשם, לאחר שהיה נתון במעצר ובתנאים מגבילים (סעיף 40א(3) לחוק). אעיר רק כי המעצר לא היה הגורם לסגירת עסקו של הנאשם בבורסה ליהלומים, כטענת הסניגור, שכן זה נסגר עוד קודם לכן, ובעת מעצרו הנאשם עבד בעסק לארונות הזזה (ראו הודעתו 4/ת שורה 8). מכל מקום, אין ספק שבהיותו אדם נורמטיבי, הפגיעה שנגרמה לו מעצם ניהול ההליך, גדולה ומשליכה על כל תחומי חייו. אשר לחלוף הזמן, אכן חלף זמן מיום ביצוע המעשים ועד שהגישו המתלוננות את תלונתן, וגם חלף זמן מיום הגשת כתב האישום ועד ליום מתן גזר הדין. עניין זה ילקח בחשבון במסגרת השיקולים. לצד זאת, אין להתעלם מהעובדה שהן הכרעת הדין והן גזר הדין התעכבו בעיקר עקב סיבות הקשורות בהגנה ובקשות דחייה שונות שהוגשו מטעמה, הן בשלב הסיכומים, והן לפני הטיעונים לעונש.

אשר על כן, אציע לחבריי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 11 שנות מאסר בפועל. מתקופה זו תנוכה התקופה בה שהה הנאשם במעצר.
2. 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירה על סימן ה' בפרק י' של חוק העונשין, מסוג פשע.
3. 9 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירה על סימן ה' בפרק י' של חוק העונשין, מסוג עוון.
4. הנאשם יפצה כל אחת משתי המתלוננות בסך של 80,000 ₪ (ובסך הכל 160,000 ₪), וזאת ב - 10 תשלומים חודשיים, שווים, ורצופים, כאשר התשלום הראשון יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1.8.23, ושאר התשלומים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד:

אני מסכים.

השופט גלעד נויטל,
נשיא, אב"ד

עמוד 10 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

5 יוני 2023

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשם, בנימין ופניש, את העונשים כמפורט בחוות דעתה של השופטת טלי חיימוביץ.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטיהן של נפגעות העבירות, לצורך העברת הפיצוי דלעיל אליהן.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיון תשפ"ג, 5 יוני 2023, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויתל, שופט, אב"ד
נשיא

עמוד 11 מתוך 11